

Rozważania Biblijne - 19 grudnia

Drugie czytanie - z listu do Hebrajczyków 10, 5-10

Przeto przychodząc na świat, mówi: Ofiary ani daru nie chciałeś, aleś Mi utworzył ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. Wtedy rzekłem: Oto idę - w zwoju księgi napisano o Mnie - abym spełniał wolę Twoją, Boże. Wyżej powiedział: ofiar, darów, całopaleń i ofiar za grzech nie chciałeś i nie podobały się Tobie, choć składa się je na podstawie Prawa. Następnie powiedział: Oto idę, abym spełniał wolę Twoją. Usuwa jedną [ofiary], aby ustanowić inną. Na mocy tej woli uświęceni jesteśmy przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze.

« Oto idę - w zwoju księgi napisano o Mnie - abym spełniał wolę Twoją, Boże. »

- Słowa te nawiązują do psalmu 40, który jest psalmem dziekczynnym. Zaczyna się opisem zagrożenia śmiertelnego, którego cudem uniknął naród wybrany:

“Złożyłem w Panu całą nadzieję; On schylił się nade mną i wysłuchał mego wołania. Wydobył mnie z dołu zagłady i z kałuży błota a stopy moje postawił na skale i umocnił moje kroki.” (PS 40, 2-3)

Dalej jest tu mowa o ucieczce z Egiptu : « *I włożył w moje usta śpiew nowy, pieśń dla naszego Boga. Wielu zobaczy i przejmie ich twoga, i położą swą ufność w Panu.* » (w.4)

Nieco dalej, autor psalmu tłumaczy, że najlepsza forma podziękowania Bogu nie jest złożenie Mu ofiar ale otwarcie serca i dyspozycyjność na wypełnienie Jego woli:

*« Nie chciałeś ofiary krwawej ani obiaty, lecz otworzyłeś mi uszy; całopalenia i żertwy za grzech nie żądałeś. Wtedy powiedziałem: «**Oto przychodzę**; w zwoju księgi o mnie napisano: Jest moją radością, mój Boże, czynić Twoją wolę.» (w. 7-9)*

« Oto idę, abym spełniał wolę Twoją, Boże , oto jestem... »

- Kilka wieków później, w czasach Sędziów, miał Samuel, który miał się stać wielkim prorokiem, odpowiedział na wezwanie Boże. Rodzice poświęcili go Bogu i oddali na służbę w sanktuarium w Silo. Mieszkał pod opieką starszego kapłana Eliasza. Pewnej nocy usłyszał trzy razy Głos wołający go po imieniu :

*« Pewnego dnia Heli spał w zwykłym miejscu. Oczy jego zaczęły już słabnąć i nie mógł widzieć. A światło Boże jeszcze nie zagasło. Samuel zaś spał w przybytku Pańskim, gdzie znajdowała się Arka Przymierza. Wtedy Pan zawołał Samuela, a ten odpowiedział: «**Oto jestem**» (...) Przybył Pan i stanąwszy zawołał jak poprzednim razem: «Samuelu, Samuelu!» Samuel odpowiedział: «Mów, bo służa Twój słucha». Powiedział Pan do Samuela: «Oto Ja uczynię taką rzecz Izraelowi, że wszystkim, którzy o niej usłyszą, zadzwoni w obydwu uszach. (1S 3, 2-11)*

- Samuel pozostał w pamięci narodu wybranego jako przykład dyspozycyjności i otwarcia na wole Bożę, jako pokorny sługa Boży. To on jako dorosły człowiek, osmielił się powiedzieć królowi Saulowi : «*Czyż miłsze są dla Pana całopalenia i ofiary krwawe od posłuszeństwa głosowi Pana? Właśnie, lepsze jest posłuszeństwo od ofiary, uległość - od tłuszczy baranów.* » (1S 15,22)

« Wtedy rzekłem: Oto idę - w zwoju księgi napisano o Mnie - abym spełniał wolę Twoją, Boże. »

- Dyspozycyjność, otwartość Jezusa na wole Bożę nie rozpoczęła się w Wielki Czwartek...całe Jego życie, każdy dzień Jego życia, przepelniony był Miłością.

Ewangelia według Łukasza 1, 39 - 45

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w [pokoleniu] Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana».

- Łukasz umieścił na początku swej Ewangelii dwie zapowiedzi narodzin: Jana Chrzciciela i Jezusa. Pozornie mogłoby się wydawać, że opisuje historie rodzinne. Tymczasem te opisy są wyjątkowym dziełem teologicznym. Słowa: *“Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę.”* podkreślają, że to dzieło Ducha Świętego i że to On sam zapowiada narodziny Jezusa.

«Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona.

- Co znaczy: « Bog działa w tobie, a przez ciebie w twoim Synu i przez Niego... »
- Słowa te nawiązują do fragmentu z księgi Judyty: *“A Ozjasz powiedział do niej: «Błogosławiona jesteś, córko, przez Boga Najwyższego, spomiędzy wszystkich niewiast na ziemi, i niech będzie błogosławiony Pan Bóg, Stwórca nieba i ziemi, który cię prowadził, abyś odcięła głowę wodza naszych nieprzyjaciół. Twoja ufność nie zatrze się aż na wieki w sercach ludzkich wspominających moc Boga.”* (Jdt 13, 18-19) – Zatem Maryja jest tu porównana do Judyty: słowa *“błogosławiona jesteś między niewiastami”* sugerują, że Maryja jest zwyciężką, kobieta, zapewniająca ludzkości definitywne zwycięstwo nad złem. A słowa: *“błogosławiony Owoc żywota twojego Jezus”* tłumaczy, że tym Owocem jej łona jest sam Bog.
- W czytanej dziś fragmencie wymowne jest zestawienie Zachariasza, który utracił głos (bo zwątpił w słowa Anioła, zwiastujące mu narodziny syna) i silnych słów wypowiedzianych przez jego żonę, Elżbietę.

“Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie.”

- *«Nie bój się Zachariaszu! Twoja prośba została wysłuchana: żona twoja Elżbieta urodzi ci syna, któremu nadasz imię Jan. Będzie to dla ciebie radość i wesele; i wielu z jego narodzenia cieszyć się będzie. Będzie bowiem wielki w oczach Pana; wina i sycery pić nie będzie i już w łonie matki napełniony będzie Duchem Świętym. »* (Lk 1, 13-15)

« A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? »

- Kiedy Dawid został konsekrowany na króla i zamieszkał w pałacu, postanowił sprowadzić Arkę Przymierza do stolicy.
- Słowa te nawiązują właśnie do opisu przyniesienia Arki do Jerozolimy :
 - *« Dawid i wszyscy ludzie towarzyszący mu, powstawszy, udali się w kierunku judzkiej Baali, aby sprowadzić stamtąd Arkę Boga, który nosi imię: Pan Zastępów spoczywający na cherubach. Umieszczono Arkę Bożą na nowym wozie i wywieziono ją z domu Abinadaba, położonego na wzgórzu. Uzza i Achio, synowie Abinadaba, prowadzili wóz, z Arką Bożą. Achio wyprzedził Arkę. Tak Dawid, jak i cały dom Izraela tańczyli przed Panem z całej siły przy dźwiękach pieśni i gry na cytrach, harfach, bębnach, grzechotkach i cymbałach. Gdy przybyli na klepisko Nakona, Uzza wyciągnął rękę w stronę Arki Bożej i podtrzymał ją, gdyż woły szarpnęły. I zapłonął gniew Pana przeciwko Uzze i poraził go tam Bóg za ten postępek, tak że umarł przy Arce Bożej. A Dawid strapił się, dlatego że Pan dotknął takim ciosem Uzzę, i nazwał to miejsce Peres-Uzza. [Tak jest] po dzień dzisiejszy. I Dawid uląkł się Pana w owym dniu, mówiąc: **«Jakże przyjdzie do mnie Arka Pańska?»** Nie chciał więc Dawid kierować Arki Pańskiej do siebie, do Miasta Dawidowego. Sprowadził więc ją do domu Obed-Edoma z Gat. I Arka Pańska pozostawała w domu Obed-Edoma z Gat przez trzy miesiące. A Pan pobłogosławił Obed-Edomowi i całej jego rodzinie. » (2 Sm 6, 2-11)*

Po trzech miesiącach, gdy wszędzie rozniosła się wiadomość, że dom Obed-Edoma, w którym znajdowała się Arka Przymierza, doświadczał ogromnego szczęścia i wielu łask, uspokojony król Dawid zdecydował się przenieść ją do Jerozolimy: *“Dawid wraz z całym domem izraelskim prowadził Arkę Pańską, wśród radosnych okrzyków i grania na rogach.” (2 S 6, 15)*

Lukasz wskazuje na podobieństwa podróży Maryji do domu Zachariasza do podróży Arki Przymierza do Jerozolimy:

- Obie te podróże mają miejsce w tym samym regionie – wśród wzgórz Judei.
- Tak, jak Arka Przymierza napelnia cały dom Obed-Edoma i jego mieszkańców ogromnym szczęściem, tak Maryja przynosi szczęście Elzbiecie i Zachariaszowi.
- Arka pozostaje w domu Obed-Edoma trzy miesiące, również Maryja przebywa w domu Zachariasza i Elzbiety przez trzy miesiące.
- Dawid tańczył przed Arką Przymierza, a nienarodzony jeszcze Jan Chrzciciel porusza się radosnie w łonie Elzbiety gdy staje przed nią Maryja z poczętym w Niej Jezusem...

Arka Przymierza uważana była za miejsce obecności Boga.

Lukasz przedstawia Maryję jako nowa Arke Przymierza, jako tę, która nosi w sobie obecność Boga.... Bowiem od czasu Zwiastowania *“Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas.”*

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
 - ks. Ryszard Górski
 - Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
 - tel: 03.88.32.31.60